

മഹാകവി പുത്തൻകാവു മാത്തൻ തരകൻ്റെ കാവപ്രപഞ്ചം

എൽസി യോഹന്നാൻ ശക്രത്തിൽ, ന്യൂയോർക്ക്

9,5,1903—4,5,1993

ഒൻപതു ദശാബ്ദങ്ങളിലുടെ സംഭവ ബഹുലമായ ജീവിതം നയിച്ച പ്രതിഭാശാലിയായ കവിപുംഗവൻ പുത്തൻകാവു മാത്തൻ തരകൻ്റെ ജമശതാബ്ദി 2003 എപ്രിലിൽ സാക്ഷരക്കേരളം ആദരിക്കയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യപ്രഖ്യാതിലേക്ക് ഒരേത്തിനോട്ടമാണ് ഈ ലേവനു കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. കേരളത്തിലെ തെക്കൻ ഗ്രാമമായ ചെങ്ങന്നൂരിലെ പുത്തൻകാവ് എന്ന അങ്ങാടിപ്രദേശത്തെ സാഹിത്യ നേഡാമണ്ഡലത്തിലേക്കുയർത്തുവാൻ, 1903 സെപ്റ്റംബർ 5 ന് ഭൂജാത്തനായി. എപ്രിൽ 5, 1993 ത് 90--ാം വയസ്സിൽ കാലയയവനികയിൽ മരണതുവെങ്കിലും സാഹിത്യവിഹാരയസ്സിൽ ചിത്രപ്രകട തുകിനിൽക്കുന്ന ഒരു ജീവിതസ്ഥായി ഇന്നും ആ ശ്രീമാൻ വിരാജിക്കുന്നു.

തുഞ്ഞെത്താഴുത്തച്ചുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ഭക്തിസാഹിത്യത്തെ ബഹുധാ സംപോഷിപ്പിച്ച കിളിപ്പാട്ടുകാരൻ, കേരളഭാഷാ സാഹിത്യങ്ങളുടെ അന്ധരാഭിമാനമായ കവികൾപ്പറ്റി, ജമസിലമായ പ്രതിഭ, അവിശ്രാന്തമായ അധ്യാനം, അശാമമായ പാണ്ഡിത്യം, അരിലും ആദരം ജനിപ്പിക്കുന്ന അനവദ്യസൃഷ്ടരമായ ജീവിതശൈലി, എന്നിവയുടെ ഉടമ, ഗായകൻ, ഗ്രന്ഥകർത്താവ്, പ്രകൃതിയുടെ കാമുകനായ സഞ്ചരണരാധകൻ, മഹാഭ്യാപകൻ, വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണൻ, കമ്മാകാരൻ, നാടകകൃത്ത്, ഹലിതപ്രിയൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ, ന്യൂയോർക്കിലെ കുടുംബനാമൻ, കൈരളീ കവനവേദിയിൽ ആരംഭശക്തിയിടുക്കിലെ മുഴങ്ങിക്കേടു എക്കവും വ്യക്തവുമായോരു ശമ്പളത്തിന്റെ ഉടമ - ഇതിനൊക്കെയുപരിയായി, ഇന്നുശരാന്നഗ്രഹം ആവോളം ലഭിച്ച ഭാഗ്യശാലിയും - ആയിരുന്ന കമ്മാപുത്രഷനായ മഹാകവി പുത്തൻകാവു മാത്തൻ തരകൻ.

ബി. എ., എ. ആർ. എസ്. എൽ., എ. എ. എന്നീ ബിരുദങ്ങൾ നേടിയ, ഇംഗ്ലീഷിലെ റോയൽ സൊസൈറ്റി ഓഫ് ലിറ്ററേച്ചറിൽ അംഗത്വമുള്ള, ഇംഗ്ലീഷും

മലയാളവും ഒരപോലെ കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിവുള്ള ആ പണ്ണിത്വരുടെ, 1971 ത് 68- ഓമത്തെ വയസ്സിൽ, നാൽപ്പത്തഞ്ചു വർഷക്കാലത്തെ തുടർച്ചയായ അദ്ദൂപകവൃത്തിയിൽ നിന്ന വിരമിച്ച ആ ദേശികപ്രമുഖനെ, വിവിധ വിദ്യാലയ – കലാലയാധ്യാപനത്തിനു ശേഷം 1958 - 68 കാലയളവിൽ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റു കോളജിൽ മലയാളം, സംസ്കൃതം പ്രോഫസറായും പ്രിൻസിപ്പാളായും സേവനമനഷ്ഠിച്ച ആ അദ്ദൂപകദേശഷംനെ, എൻ്റെ പ്രിയ ഭർത്താവ് സി. ഡോ. ഡേവ. യോഹന്നസ് ശക്രത്തിൽ കോരേപ്പിസ്കോപ്പായുടെ മലയാളം, സംസ്കൃതം എം.എ. ഷീംസിലെ പ്രഗതികനായ ആ ഗുത്തഭൂതനെ, തുളുവുന്ന ഭക്ത്യാദരങ്ങളോടു കൂടി താൻ പ്രണമിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വത്സലശിഷ്യൻ യഥാഗരീതനായ ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദ്രപുള്ളിയുടെ ഭാഷയിൽ, “സാഹിത്യവേദിയിൽ പ്രശ്നസ്തിക്ക വേണ്ടി പ്രതിഭാശക്തിയെ കുത്തി കഴിക്കാതെ ധിഷണാശാലി, മതമണ്ഡലത്തിൽ ഭാരതീയവും ഭാരതേതരവുമായ മതദർശനങ്ങളെ സാംശൈകരിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മീയ പരിഷയ്ക്കിന്റെ ഉടമ. അനേക ജനസ്വരങ്ങളുടെ ആരോഹണാവരോഹണങ്ങളുള്ള ശുതിലയമധുരമായ ഒരു രാഗമാലിക്”. അതു ശിഷ്യൻ മാത്രു ശക്രത്തിൽ (മലയാള മനോരമ സീനിയർ സബ് എഡിറ്റർ) പറയുന്ന, ”സയം പ്രകാശിക്കുകയും അനേകക്കര പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ജ്യോതിംഗ്സ്, ദൈവത്തിന്റെ സർഗ്ഗീയ തേജസ്സ്, സാഹിത്യരചന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ശുശ്രൂഷയും സമർപ്പണവുമായിരുന്നു. ശ്രീയേശു ദേവനേക്കുന്നിച്ചുള്ള “വിശ്വദിപം” മഹാകാവ്യം രചിച്ചതോടെ ആ കണ്ണുകളിൽ ജീവിതസാഹല്യത്തിന്റെ തിളക്കം ദൃശ്യമായി.” ജീവിതാവസാനം വരെ കർമ്മനിരതനായിരുന്ന്, എപ്പോഴും വദർ വേഷ്ടിയും, ജൂബാ വരയൻ ഷേഖരും ധരിച്ച്, ചെറുപ്പം മുതലേ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ആരാധകനായി സുസ്ഥമേരവദനനായി, ആജാനബാഹുവായി, പരതന്ത്രയായിരുന്ന ഭാരതാംബയുടെ വിമോചനത്തിനു വേണ്ടി പടയാളിയുടെ വീരോടെ തുലിക ചലിപ്പിച്ച കാവ്യജേതാവായി, സംശൂദ്ധവും സുന്നരവും താളലയസംപൂർണ്ണവുമായ കവിതകൾ രചിക്കയും അവ ആപാദമധുരമായി ആലപിക്കയും ചെയ്ത സാതസതനായി, വിനയം, കൃത്യനിഷ്ഠ, കർമ്മപ്രവണത, ആത്മവിശുദ്ധി, ഇംഗ്രേജീക്കുള്ള സർഗ്ഗണങ്ങളുടെ മുർത്തിമത്താവമായി, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും സാഹിത്യവാനത്തും വിശിഷ്ട വെൺപുകൾ വീശി നിന്ന വാർത്തകളായി ആ മഹാത്മാവു വിളങ്ങി.

ഭക്തിസംവർഖകമായ ക്രൈസ്തവ കീർത്തനങ്ങളിലുടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ പാദപത്മങ്ങളിൽ സ്തനോത്രമലയകളില്ലെങ്കിലും നിർവ്വചി നേടുന്ന ഒരു ഭക്തനെ അദ്ദേഹത്തിൽ ദർശിക്കാം. ആ സ്തനരൂഗാധകന്റെ കണ്ണിൽ, “കല്ലോലക്കമ്പികൾ മീട്ടി കല്യാണഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുന്ന ആയതഗംഭീര വിസ്തൃത ഗാന്ധനായ സാഗരം, ദുർവാദജ്ജൂമളമായ വിഹാരങ്ങൾ, പാണ്ഡുക്കൈവിളക്കേന്തി നിലകൊള്ളുന്ന മണ്ഡലാകാരനായ നിശാനാമൻ, ആകാശമേലാപ്പിലുണ്ടാകുന്ന വിളളിലുടെ എത്തിനോക്കുന്ന താരകം”. ഇങ്ങനെ ഇന്ത്യാദേശയാകെ സംതർപ്പണം ചെയ്യുന്ന മനോഹരദൃശ്യങ്ങളിൽ വ്യാമുർധനായി, ആത്മവിസ്മൃതിയിൽ, മാധുര്യവും ലാളിത്യവും മുറുന്ന ശ്രേണിയിൽ തന്റെതായ ശബ്ദത്തിൽ, തന്റെതായ ഇംഗ്ലീഷിൽ, കാവ്യദേവതയുടെ ശ്രീകോവിലിൽ പുഷ്പാർച്ച നടത്തിയ ആ ഔഷ്ഠി പാടി,

“പ്രപഞ്ചം മനോഹരം, മധുരം, സുരഖിലാം,
പ്രപഞ്ചമല്ലാതില്ല മറ്റായ പുണ്യലോകം”.

:

പുഷ്പിതാഗ്ര, വസന്തതിലകം, മാലിനി, ഇന്നവജീ, സൈഗ്യര എന്നിങ്ങനെ വിവിധ സംസ്കൃത വൃത്തങ്ങളും, കേക്ക. കാകളി, ദ്രുതകാകളി, മൺജിൾ, നതോന്നത, അനന്നട തുടങ്ങിയ ഭാവിധ വൃത്തങ്ങളും അനാധാസ സുന്ദരമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്ന കവികൾ അക്കാദമി തന്നെ വിരളമായിരുന്നു. കൈസ്തവ മതത്തെ ഭാരത സംസ്കാരവുമായി കൂടിയിണക്കുന്ന സർബ്ബക്ഷേപികളായിരുന്നു മാത്രമെന്ന് തരകൾ കൈസ്തവ കീർത്തനങ്ങൾ. 1926 ഡിസെംബർ 19 തുടങ്ങി 1964 വരെ നീണ്ട നാതനായി നീരു തപസ്യുടെ നിന്റെ നിന്റുള്ളശ്വരമായ ഉത്സാഹത്തിന്റെ പരിപക്വഫലമാണ് 172 അല്ലൂയങ്ങളും 15,260 വർകളുമുള്ള ‘വിശദീപം’ എന്ന മഹാകാവ്യഭ്രതീപം. ക്രിസ്തുദേവവൻ്റെ ജീവിതകമാം, അതിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവും മതപരവുമായ പശ്ചാത്തലവത്തിൽ, തുഞ്ചൻ്റെ ആല്ലൂയത്തരാമായണ മാതൃകയിൽ ഉദയകാണ്ഡം, ബാലകാണ്ഡം, ഫ്രോഗകാണ്ഡം, കർമ്മകാണ്ഡം, തൃശുകാണ്ഡം എന്നിങ്ങനെ വിജ്ഞിക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനപമമായ ഭക്തിയും ലാവണ്യവും ഒത്തിണങ്ങിയ മഹാകാവ്യമാണ് ‘വിശദീപം’. “വിശദീപത്തിലുടെ മഹാകവിപ്പട്ടമല്ല അഭിവന്ധുമായ കാവ്യാചാര്യപ്പട്ടം തന്നെ ശ്രീ മാത്രമെന്ന് പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നാണ് അതിന്റെ ഉദ്ഘാടനവേളയിൽ പ്രോഫ. മാതൃ ഉലകംത്ര പ്രസ്താവിച്ചത്. ‘വിശദീപം’ മാത്രം മതി ആ പ്രതിഭയുടെ യഴുന്ന ഭ്രമാകാൻ. എന്നാൽ, 31 കവിതാ സമാഹാരങ്ങൾ, 5 ഗാനസമാഹാരങ്ങൾ, 4 നാടകസമാഹാരങ്ങൾ, 4 നാടകങ്ങൾ, നോവലുകളുടെ ഒരു സ്വീകൃതികൾ വേരെയും അംഗങ്ങളും അതു വിപുലമായൊരു സർബ്ബപ്രശ്നത്തിനുമന്ത്രാലയം ആണു. വിശദസിക്കാൻ തന്നെ പ്രയാസമായ സത്യം! വിശദത്താരഭ്യത്താൽ കൃതികളുടെ പേരുകൾ പോലും ഇവിടെ കൂടിക്കൊണ്ടില്ല.

കടുത്ത പ്രതിബന്ധങ്ങളുടെയും ദുസ്ഥിരങ്ങളായ അവഗണനകളുടെയും, സാമ്പത്തിക ക്ഷേണങ്ങളുടെയും മധ്യത്തിൽ ആദ്യജാതരായ മുന്ന് ആഞ്ചേരികളുടെയും, കനിഷ്ഠിസഫോറത്തിന്റെയും അകാലനിര്യാണവ്യമയിലുടെ കടന്നപോയപ്പോഴും ഓരോ വിയോഗവും പ്രതിസന്ധിയും ഓരോ കവിതയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടത്തിന്റെയും അ മഹാധനങ്ങൾ ദിവ്യപ്രതിഭാസം. 58 നീണ്ട പർശങ്ങളിലുടെ തന്റെ ജീവിതത്തിനു താങ്ങും താലുക്കായിരുന്ന പ്രിയപത്നി മറിയാമ്പും ദേഹവിയോഗത്തിൽ (1984) ഉറന്നൊഴുകിയ കാവ്യധാര ‘ആത്മരോദനം’ ആണ് ആ കവിപുംഗവന്റെ അവസാനത്തെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ കൃതിയെന്ന കയ്യത്തെപ്പറ്റുന്നു.

സാഹിത്യനഭസ്തിൽ ഒൻപതു പതിറ്റാണ്ടുകളിലുടെ മങ്ങാതെ മായാതെ ജൂലിച്ചുനിന്ന ആ കവീന്മാർ പലർന്നും ഇന്നും അജ്ഞാതനായി നിലകൊള്ളുന്നവേനോ? ആധുനികതയുടെ അതിപ്രസരത്തിൽ സ്വന്തം ശശ്രൂമേതനനറിയാതെ സ്വന്തം മുവമേതനനറിയതെയുള്ളതു കവിതയേക്കാൾ

ഭാഗ്യകരവും അഭിനന്ദനാർഹവുമായ രീതിയിൽ ഉർവ്വരവും ശാദലവുമാണ് ഈ കാവ്യചേതന! സാഹിത്യസമാട്ടും നിരുപണ സാഹിത്യാചാര്യനമായ ഡോ. കെ.എം. തരകനും, ഭിഷഗ്രഹ പ്രവീണനായ ഡോ. കെ.എം. ജോസഫുമാണ് ആ ഭാഗ്യസ്ഥരണ്ണൻ ജീവിതാരാമത്തിലെ രണ്ടു വടവുകൾക്കും.

“അർക്കാദി ശരാങ്ങളും താരകങ്ങളും മിന—

മാനന്ത്രവദമായ ലോകത്തിനങ്ങളും

സ്ഥലകാലവും ദൃവ്യസഞ്ചയങ്ങളും ചേർന്ന

വിലസും വിശാലമാം വിശ്വത്തിനങ്ങളും”

സർഫീയ മഹാരാജ്യത്തിൽ വിരാജിക്കുന്ന , സർവ്വധാ സമാരാഖ്യനും സ്മരണീയനമായ, മഹാനായ ആ കേരളപുത്രന്റെ സ്മരണയാറുങ്ങളോടെ പ്രണാമം!

..... |